

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZEDOWYM i PRYWATNYM wynosi od 1. kwietnia do 30. Czerwca 1864.

dla miejscowych : : : : 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową : : : : 5 zł. }

Przesyłki (franco) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

Cześć urzędowa.

Wyroki zapadłe od 1. do 20. marca 1864.

1. Józef *Starowiejski*, 53 l. grzebieniarz ze Lwowa, za przestępstwo przeciw publ. spokojności i porządkowi, na dwa miesiące aresztu.
2. Franciszek *Hühner*, recte *Hainar* 31 l. czeladnik szewski i inwalid patentowany, za zbrodnię obrazy majestatu, na utratę pracy inwalida i rok ciężkiego więzienia.
3. Józef *Zdarski*, 16 l. terminator krawiecki z Tuchowa, za przestępstwo przeciw zakładom publicznym i rozporządzeniom, na trzy dni aresztu.
4. Michał *Geurinot*, 33 l. czeladnik grzebieniarski ze Lwowa, za przestępstwo przeciw zakładom publicznym i rozporządzeniom, na 10 kijów.
5. Jan *Malanczuk*, 18 l. wyrobnik ze Lwowa, za przestępstwo przeciw zakładom publicznym i rozporządzeniom, na 15 różg.
6. Stanisł. *Dąbrowski*, 17 l. woźnica ze Lwowa, za przestępstwo przeciw zakładom publicznym i rozporządzeniom, na 10 różg.
7. Karol *Niewiadomski*, 29 l. arfista ze Lwowa, za przestępstwo przeciw zakładom publicznym i rozporządzeniom, na siedm dni aresztu.
8. Władysław *Kretowicz*, 19 l. praktykant przy leśnictwie ze Lwowa, za przestępstwo przeciw zakładom publicznym i rozporządzeniom, na ośm dni aresztu.
9. Jan *Winiarski*, 39 l. majster stolarski ze Lwowa, za przestępstwo przeciw zakładom publicznym i rozporządzeniom, na siedm dni aresztu.
10. Hieronim *Niemczanowski*, 32 l. ksiądz zakonu OO. Dominikanów z Zadorowa, za przestępstwo przeciw publ. spokojności i porządkowi, na cztery miesiące aresztu.
11. Jan *Król*, 20 l. czeladnik krawiecki z Przemyśla, za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej, na sześć miesięcy więzienia.
12. Ludwik *Mściwojewski*, 40 l. ekonom z Mikłaszowa za współudział w zbrodni zaburzenia spokojności publicznej, na trzy miesiące więzienia zastrzonego jednorazowym postem o chlebie i wodzie w każdym tygodniu.
13. Jan *Howski*, 33 l. rządcza dóbr z Krzywczyc, za współudział w zbrodni zaburzenia spokojności publicznej, na trzy miesiące więzienia zastrzonego jednorazowym postem o chlebie i wodzie w każdym tygodniu.
14. Franciszek *Długoss*, 26 l. czeladnik szewski z Komborni za przestępstwo przeciw zakładom publicznym i rozporządzeniom, na trzy dni aresztu.
15. Karol *Zebrowski*, 36 l. prywatny, rodem z Radłowa, za przestępstwo przeciw zakładom publicznym i rozporządzeniom, na cztery dni aresztu.
16. Maurycy *Feirich*, 26 l. rodem z Leśniowa, aptekarz w Starem mieście, za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej, na cztery lata więzienia.
17. Kazimierz *Bielanski*, 33 l. właściciel gruntu w Tuszem, za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej, na dwa lata więzienia.
18. Alfred *Czajkowski*, 27 l. doktorand ze Sokołowa, za zbrodnię przeciw zakładom publicznym i rozporządzeniom, na czternaście dni aresztu.
19. Edward *Selinger*, 18 l. uczeń księgarski ze Lwowa, za zbrodnię obrazy majestatu, na sześć miesięcy więzienia.
20. Władysław *Szubowicz*, 19 l. czeladnik stolarski ze Lwowa, za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej, na dwa miesiące więzienia.
21. Antoni *Swiatkowski*, czeladnik stolarski 21 l. z Drykówki, za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej, na dwa miesiące więzienia.
22. Józef *Misiakiewicz*, 44 l. czeladnik ślusarski ze Lwowa, za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej, na sześć miesięcy więzienia.
23. Włodzimierz *Ostoję Zagórski*, bez zatrudnienia 29 lat z Czech, za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej, na rok więzienia.

24. Franciszek Michał *Poremba*, 51 l. właściciel drukarni ze Lwowa, za przekroczenie w rzeczach prasowych, na dziesięć dni aresztu.
25. Franciszek *Horzenowski*, 58 l. sługa speditora, z *Czasu*, za zbrodnię obrazy majestatu, na miesiąc aresztu.
26. Iiko *Kmieć*, 20 l. wyrobnik z Nienowic, za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej, na pięć miesięcy więzienia.
27. Jan *Koneczny*, 21 l. terminator szewski ze Lwowa, za przestępstwo przeciw publicznym zakładom i rozporządzeniom, na trzy dni aresztu.
28. Wiktorya *Randowicz*, 35 l. wyrobnicza z Glinian, za przestępstwo przeciw publicznym zakładom i rozporządzeniom, na dwa miesiące aresztu.
29. Julia *Chorostyńska*, 34 l. szwaczka ze Lwowa, za przestępstwo przeciw publicznym zakładom i rozporządzeniom, na dziesięć różg.
30. Ignacy *Dobrowicz*, 33 l., inżynier z Radomia, za posiadanie cudzego dokumentu podróznego, na ośm dni aresztu.
31. Stefan *Maszewski*, 36 l., wyrobnik z Bilec, za przestępstwo przeciw publicznym zakładom i rozporządzeniom, na 5 kijów.
32. Władysław *Gerlicz*, 22 l., właściciel ziemski z Tarnówki, za posiadanie cudzego dokumentu podróznego, na 5 dni aresztu.
33. Karol *Filaczyński*, 18 l., cukiernik z Nowojowa, za posiadanie cudzego dokumentu podróznego, na 5 dni aresztu.
34. Grzegorz *Porodko*, 45 l., włościanin z Kulikowa, za przestępstwo przeciw publicznym zakładom i rozporządzeniom, na piętnaście kijów.
35. Jan *Dzuma*, 17 l., parobek z Chołodowa, za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej, na cztery tygodnie więzienia.
36. Walenty *Rossul*, 22 l., czeladnik krawiecki z Łompiny, za przestępstwo przeciw publicznym zakładom i rozporządzeniom, na siedm dni aresztu.
37. Michał *Makuchowski*, 33 l., kmieć z Rzęsny polskiej, za przestępstwo przeciw publicznym zakładom i rozporządzeniom, na siedm dni aresztu.
38. Franciszek *Jachimowski*, 16 l., terminator ślusarski ze Lwowa, za przestępstwo przeciw publicznym zakładom i rozporządzeniom, na czternaście dni aresztu.
39. Anna *Kaftan*, 40 l., wyrobnicza z Krechowa, za przestępstwo przeciw zakładom publicznym i rozporządzeniom, na siedm dni aresztu.
40. Fabian *Pantylewski*, 60 l., czeladnik stolarski z Glinian, za przestępstwo przeciw zakładom publicznym i rozporządzeniom, na ośm dni aresztu w sztokhauzie.
41. Walenty *Raków*, 38 l., rębacz drzewa ze Lwowa, za naruszenie rozporządzeń, na cztery dni aresztu.
42. Jan *Lesek*, 33 l., woźnica fiakerski z Dąbrówki, za obrażenie straży, na piętnaście kijów.
43. Katarzyna *Samborska*, 20 l., służąca z Siemianówki, za obrażenie straży, na dziesięć różg.
44. Antoni *Kościelniński*, wyrobnik 45 l. z Zubrzy, za obrażenie straży, na cztery dni aresztu.
45. Władysław *Tatenski*, 25 l. postrzygacz z Złoczowa, za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej, na sześć miesięcy więzienia.
46. Teofil *Kaute*, 26 l. agronom z Krakowa, za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej, na dwa miesiące więzienia.
47. Dominik *Śniadowski*, komisant handlowy 19 l. ze Lwowa, za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej, na dwa miesiące więzienia.
48. Ferdynand *Zacher*, 24 l. czeladnik krawiecki ze Lwowa, za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej, na dwa miesiące więzienia.
49. Andrzej *Bielecki*, 19 l. czeladnik piekarski z Radautz, za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej, na trzy miesiące więzienia.
50. Franciszek *Bielecki*, 23 l. czeladnik piekarski z Radautz, za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej, na trzy miesiące więzienia.

51. Jan *Twardoj*, 35 l. emigrant polski z Kijowa, za zaburzenie spokoju publicznego, na trzy miesiące więzienia.

52. Ignacy *Zajackowski*, 22 l. oddalony dozorca straży finansowej z Drohobyczy, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na cztery miesiące więzienia.

53. Władysław *Wojciechowski*, 18 l. bez zatrudnienia z Stanisławowa, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na dwa miesiące więzienia.

54. Bronisław *Lonicki*, 19 l. bez zatrudnienia z Pustyni, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na dwa miesiące więzienia.

55. Piotr *Zablocki*, czeladnik szewski 33 l. ze Lwowa, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na rok więzienia.

56. Julian *Rejowicz*, 17 l. student z Krakowa, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na miesiąc więzienia.

57. Władysław *Sółtyński*, 17 l. student z Stanisławowa, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na dwa miesiące więzienia.

58. Robert *Krupiński*, 29 l. czeladnik stolarski ze Lwowa, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na ośm miesięcy więzienia.

59. Wilhelm *Gross*, 19 l. zecer drukarski ze Lwowa, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na sześć miesięcy więzienia.

60. Antoni *Wereszczyński*, 22 l. ukończony gymnazyalista z Świstocza na Litwie, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na cztery miesiące więzienia.

61. Florentyna *Masukiewicz*, 18 l. student z Świstocza, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na trzy miesiące więzienia.

62. Felix *Szyszkowski*, 20 l. wyrobnik z Salówki, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na dwa miesiące więzienia.

63. Ferdynand *Kiśowski*, 24 l. kelner ze Lwowa, za zaburzenie spokoju publicznego, na dwa miesiące więzienia.

64. Jan *Onyszko*, 24 l. czeladnik slusarski z Szczerca, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na cztery miesiące więzienia.

65. Józef *Majewski*, 42 l. lokaj z Bełża, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na cztery miesiące więzienia.

66. Michał *Trojanowski*, 28 l. robotnik w fabryce zapalek z Zamarstynowa, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na cztery miesiące więzienia.

67. Karol *Biletta*, wysłużony wojskowy 39 l. ze Lwowa, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na cztery miesiące więzienia.

68. Karol *Zawadzki*, 25 l. lokaj z Lublina, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na dwa miesiące więzienia.

69. Wojciech *Pitarcki*, 34 l. czeladnik szewski ze Lwowa, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na dwa miesiące więzienia.

70. Józef *Solarz*, 22 l. czeladnik młynarski z Kamienki Strumłowej, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na dwa miesiące więzienia.

71. Antoni *Zimny*, 33 l. czeladnik szewski ze Lwowa, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na dwa miesiące więzienia.

72. Błażej *Krzywicki*, 39 l. rzeźnik ze Lwowa, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego, na dwa miesiące więzienia.

Lwów, dnia 21. marca 1864.

Z c. k. sądu wojennego.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 28. listopada r. z. mianować najłaskawiej lwowskiego administratora podatków, radcę finansowego *Adolfa Jorkasch-Kocha* naczelnikiem nowoutworzonej krajowej władzy finansowej w Księstwie Bukowinie z systemizowanemi płacami a oraz z tytułem i charakterem nadradcy finansowego.

Dekret ministerstwa finansów z 18. marca 1864

względem utworzenia krajowej władzy finansowej w Księstwie Bukowinie.

Na mocy najwyższego postanowienia z 14. października 1863, ma na przyszłość do załatwienia spraw finansowych w Księstwie Bukowinie istnieć w Czerniowcach dyrekcja finansowa jako krajowa władza finansowa podlegająca bezpośrednio ministerstwu finansów, i przeto ustanie dotychczasowy wpływ krajowej dyrekcji finansowej we Lwowie, jako też istnienie dyrekcji podatkowej krajowej komisji podatkowej i powiatowej dyrekcji finansowej w Czerniowcach.

Do wykonywania odnoszących się do stałych podatków czynności urzędowych, przepisanych w §. 36. najwyższem rozporządzeniem z 14. września 1852, względem urzędzenia władz obwodowych (Dz. u. p. rok 1853. IV. zeszyt, N. 10), tudzież do wymiaru przypadających podług ustaw z 9. lutego i 2. sierpnia 1850 i ich dodatków należytości, o ile nie jest ono przydzielone do zakresu czynności c. k. urzędów podatkowych, będzie ustanowiony dla Księstwa Bukowiny główny urząd podatkowy, podlegający bezpośrednio wspomnianej na wstępie dyrekcji finansowej.

Załatwiane dotąd przez powiatową dyrekcję finansową w Czerniowcach sprawy pod względem administracji niestałych podatków i monopolów państwa, jako też pod względem straży finansowej obejmują postanowieni na przyszłość inspektorowi finansowi z skreśleniem działania, jaki podług istniejących norm posiadają dotąd powiatowe dyrekcje finansowe.

Osobne obwieszczenia oznajmia termin rozpoczęcia czynności głównego urzędu podatkowego i inspektorów finansowych, jako też powiaty urzędowe tych inspektorów.

Urządzenia kameralnego sądu karnego w Czerniowcach pozostają niezmiennione; dyrektor finansów i podlegający mu sekretarz, jako też komisarze obejmują funkcje, które przy tym sądzie sprawowali dotąd powiatowy dyrektor finansowy i przydani mu komisarze. Podobnie pozostaje nie zmienionym stosunek podlegania wyższemu sądowi kameralnemu we Lwowie, który tenże ma utrzymywać na przyszłość z finansową dyrekcją w Czerniowcach co do obrotu Księstwa Bukowiny.

Czynność dyrekcji finansowej w Czerniowcach ma się rozpocząć z dniem 31. marca 1864.

Plener, m. p.

Część nieurzędowa.

Lwów, 24. marca.

Z Krakowa donosi *Jen. Kor.* pod dniem 21. b. m.: Według najnowszych wiarogodnych doniesień z Polski rosyjskiej ścigają Rosyanie bez ustanku znajdujące się jeszcze w gubernii radomskiej i lubelskiej rozprószone oddziały powstańców i w gubernii radomskiej są one już tak dalece obszczone, że niebada mogły dłużej unikać stanowczego starcia, a ścigające kolumny rosyjskie przystępują już zapewne temi dniami do powszechnego ataku. — We wsiach Cerekwi i Uściu solnem (w powiecie lochińskim) pojmano niedawno ośmiu częścią uzbrojonych a częścią bezbrzoznych powstańców, udających się do Polski, z których jeden był z Konstantynopola, jeden z Warszawy, jeden z Węgier, a pięciu z Galicji. Jak wielce obfitowało miasto nasze w obcych gości, przebywających tu bez przeznaczenia, świadczy najlepiej ta okoliczność, że od czasu zaprowadzenia stanu wyjątkowego do dziś dnia wydalono drogą przymusową z samego Krakowa 440 partyi do innych miejsc pobytu. Obok niewątpliwie dobroczynnego wpływu na publiczny spokój i bezpieczeństwo naszego miasta, łączy się z tem oczyszczeniem jeszcze inna, osobliwie dla mniej zamożnych klas pożądana korzyść mianowicie, że nasi właściciele domów, którzy w bezwzględny sposób korzystali z napływu licznych rodzin z Królestwa Polskiego, muszą zniżyć teraz powoli swoje zbyt wygórowane czynsze, jeżeli nie chcą, ażeby stały pustką ich pomieszkania. Okoliczność ta okaże się już wkrótce korzystną dla wielu w powyższy sposób obdzieranych czynszowników.

Wypadki wojenne w Księstwach nadełbiańskich zwróciły na siebie znowu uwagę powszechną, odkąd rozpoczęły się energiczny atak na Dypel i Fryderycyę. Zdaje się, że szczególnie w tym ostatnim punkcie osiągnięto większe korzyści. Bombardowanie było nadzwyczaj skuteczne; podpalone miasto w kilku punktach, i rozbrojono artylerję nieprzyjacielską. Widać, że oblężenie Fryderycyi nie jest jak to wielostronnie utrzymywano, podjęte jedynie w celach demonstracyjnych; zdobycie twierdzy jest bezwątpienia właściwym zamiarem wojsk sprzymierzonych. Jednocześnie nie ustaje ogień przeciw szaccom dypelskim. Baterie pruskie grzmia ciągle z małemi przerwami, doniosłość dział od wybrzeża Weniaghundu do Sonderburga jest kilkakrotnie skonstatowana.

Jak się rozumie samo przez się, wojskowe położenie Danii pogorszyło się znacznie od ostatnich wypadków; zajęcie Fryderycyi i pozycyi w Dypel jest faktem, o którym już powątpiewać nie można, jakkolwiek połączone wojska austriackie i pruskie mogą mieć jeszcze w obu tych punktach wiele trudności do pokonania. Pomimo tego jednak rząd duński, jak donoszą najświeższe depesze nie zdecydował się jeszcze do ustąpienia, i właściwych koncesyj.

O dalszych wypadkach na teatrze wojny donosi telegram z Göttingi z 21. b. m. co następuje: Bombardowanie Fryderycyi trwało przez całą noc i przez dzień dzisiejszy. Miasto paliło się bez przerwy w kilku miejscach. Zbiegi opowiadają, że wczoraj było w twierdzy 200 zabitych i ranionych. Prusacy mieli wczoraj wieczorem dwóch ranionych. Ogień nieprzyjacielski ustał dziś prawie całkiem. — Z Friedrichsztađu piszą do *Hamb. Nachr.*, że załoga wyspy Fanö, złożona ze 40 Szleswiczów, uszła niepostrzeżoną łodzią na stały ląd szleswicki. — W pobliżu Gdańska ukazała się 21. b. m. duńska fregata pancerna „Danebrog”, a po trzech wystrzałach pruskiej korwety „Vineta” odpłynęła napowrót w kierunku wschodnim.

W Paryżu skończyły się już wybory kompletujące do ciała prawodawczego; obrani zostali: Carnot 13.554 i Garnier-Pagés 13.185 głosów. Z innych kandydatów otrzymali: Pinard 5979, Laboulaye 704, Levi 5381, Tolain 380 a Baé 350 głosów.

Z nad niższego Duaju donoszą *Jener. Kor.*, że rząd turecki poczynił stosowne rozporządzenia dla ściślejszego nadzorowania emigracji polskiej, i że kilku jej członków, którzy mogli dotąd bez przeszkody jeździć między Konstantynopolem, Bukaresztem i Gałaczem, i odbywać schadzki w pobliżu granicy rosyjskiej, postawiono naraz do wyboru albo internowanie, albo wydalenie z kraju. Wnoszą żąd, że naprężone do niedawna jeszcze

stosunki między Rosją i Portą polepszyły się znacznie w tych czasach, co zdają się potwierdzać także inne jeszcze skazówki.

Z Nowego Jorku donoszą pod dniem 9go b. m. że generał separatystów Preston udaje się do Meksyku, by na zasadzie wzajemnego uznania zawrzeć traktat handlowy. — Uniońscy przyścinieci mocno na linii Daltonu cofnęli się do Richmendu. Flota unii bombardowała Mobile.

Rząd japoński wyprawił posła do Europy.

Monarchia Austriacka

Wiedeń. 22. marca. (Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.) Arcyksiążę Ferdynand Maksymilian i Arcyksiężna Charlotte przyjmowali wczoraj ministra marynarki pana Burgera, dzień ich odjazdu do Miramare nie jest jeszcze stanowczo oznaczony; a ledą im towarzyszyć tam Najjaś. Państwo. Arcyksiążę Franciszek Karol, Arcyksiężna Zofia i minister marynarki.

Minister stanu pan Schmerling odwiedzał przedwczoraj po dłuższej przerwie akademię Terezyańską. I udał się, ponieważ uczniowie byli w kościele do oddziału chorych. Po nabożeństwie ustawili się cewi szeregiem w ogrodzie, i wielu z nich zaszczyconych zostało zyczliwą przemową Jego Excelency, mianowicie najmlodszy, którzy niedawno wstąpili do zakładu. Potem odwiedzał p. minister sale szkolne 8., 2. i 1. klasy gimnazyalnej, jako też uczniów przygotowawczych; poczem pożegnawszy jeszcze raz młodą rzeszę, był z wizyta u dyrektora, radcy rządowego Demla, który dla słabości nie może wychodzić z pokoju; w końcu zwiedzał jeszcze kuchnię i odszedł po półzwartogodzinnym pobycie w tym zakładzie. — W stanie zdrowia kanclerza nadwornego hrabi Forgacha, nastąpiło tak znaczne polepszenie, że nie będą już wydawane żadne buletyny.

Włochy.

Turyń. 15. marca. (Różne wiadomości.) Generał Ciadini, który przed kilkoma dniami wyjechał do Bononii, powołany znów został wraz z generałem Casini do Turyń, dotąd powołani zarazem zostali najdoświadczeni szefowie sztabów różnych wydziałów wojskowych. Baron Malaret, poseł francuzki, powołany został do Paryża. — Król Wiktor Emanuel mianował 22 nowych senatorów, między którymi są pp. Mamiani, Teo i Tolonani. — W wyższych sferach turyńskich liczą na bliskie odwiedziny Wielkiego księcia rosyjskiego.

W Palermie, gdzie teraz bawi król sardyński Humbert, podrzucono cztery petardy w pobliżu pałacu margrabi Rudini, które eksplodowały w nocy z dnia 12. na 13. marca, właśnie w czasie balu danego przez margrabię dla Królewicza. Eksplozja raniła kilku przechodniów i rozpedziła gości balowych. Sprawca podłożenia dotąd nie został odkryty.

Królestwo Polskie.

Warszawa. 2go marca. (Mianowania. — Zamknięcie dwóch klas w I. gimnazjum.) Dzien. Powsz. donosi, że Cesarz uwolnił dyrektora głównego prezydującego w komisji rządowej spraw wewnętrznych Alexandra Ostrowskiego najmiłościwiej od tych obowiązków, z pozostawieniem go członkiem stałym rady stanu tegoż Królestwa, a księcia Włodzimierza Czerkaskiego, byłego członka komisji redakcyjnej do ułożenia ustaw o włościanach w Cesarstwie wyszłych z zawisłości poddańczej, pośrednika polubownego powiatu Weneńskiego gubernii Tulskiej, najmiłościwiej mianował dyrektorem głównym prezydującym w komisji rządowej spraw wewnętrznych tegoż Królestwa.

Ten sam dziennik podaje dalej następujące obwieszczenie: Generał-policmajster w Królestwie Polskiem podaje do wiadomości publicznej, że w skutek rozporządzenia Namiestnika Jego c. k. Mości z dnia 7. (19.) marca r. b. dwie najwyższe klasy 6. i 7. w I. gimnazjum warszawskiem zostały zamknięte.

Do tego załącza tenże dziennik następujące wyjaśnienie: Dla objaśnienia powyżej zamieszczonego obwieszczenia generał-policmajstra o zamknięciu dwóch najwyższych klas w I. gimnazjum warszawskiem, powiemy, że nastąpiło to w skutku nieporządków, jakie w tej szkole się ukazały. Kiedy w nader uroczysty dzień wstąpienia na tron rektor gimnazjum polecił, aby uczniowie udali się do kaplicy dla wysłuchania mszy św., wielu okazało nieposłuszeństwo i poszło do domów. Główni sprawcy nieporządku, dwaj uczniowie 6mej klasy, naznaczeni za to zostali do wysłania z Królestwa. Lecz ponieważ przy tem okazało się, że w ogóle uczniowie wyższych klas pomimo młodocianego wieku okazują już niechęć do istniejącego porządku rzeczy, a nauczyciele ich nie są tak pewni, aby można było poręczyć za spokojność w przyszłości przy pierwszej dogodnej sposobności, to postanowiono, aby uprzedzić mogące znów nastąpić jakiegokolwiek nieporządku i dla przykładu dla innych zakładów naukowych zamknąć dwie najwyższe klasy gimnazjum. Możemy dodać, że ogłoszenie uczniom tej woli władzy, sprawiło wrażenie, które, spodziewamy się, będzie zbawienne.

Ukaz względem urzędzenia gmin wiejskich.

F. O sędzie gminnym i ławnikach.

(Ciąg dalszy.)

Art. 50. Za pomniejsze wykroczenia sądy gminne będą mocne skazywać winnych na kary artykułem 597 najwyższej zatwierdzone,

ustawy z dn. 24. maja 1860 r. o sędach gminnych wiejskich objętej z tą tylko różnicą, że wysokość kar pieniężnych, które sądy gminne zasądzać będą mogły, umniejsza się do trzech rubli srebrem. Słowanie rodzaju i stopnia tych kar za każde wykroczenie pozostawia się uznaniu samego sądu.

Art. 51. Osobom, nie będącym w stanie uiścić wymierzonych na nich kar pieniężnych, może być za wyrokiem sądu gminnego zamienioną karą pieniężną, na karę oddania ich do domu zarobkowego, lub do robót publicznych w granicach przepisów, o ile prawo od tego rodzaju kar ich nie wyłącza.

Art. 52. Dla tem bliższej informacji sądów gminnych wiejskich, otrzymają oni treściwą instrukcyę, na podstawie przepisów, objętych w artykułach 590 do 813 księgi czwartej wspomnianej powyżej ustawy o sędach wiejskich gminnych z 1860 roku.

Art. 53. Wszelkie kary pieniężne przez sąd gminny zasądzone, i w artykułach 27., 36., 50. i 51. wspomniane, do kasy gminnej wnieszone być winny.

Art. 54. Wyroki sądu gminnego za wykroczenie, w zakresie atrybucyi jego wydane, są ostateczne.

c) Przepisy postępowania sądowego.

Art. 55. Sąd gminny zasiada przynajmniej raz na tydzień w czasie na to oznaczonym. O dniach i godzinach posiedzeń sądu wszystkim mieszkańcom gminy zawczasu ogłoszonym być ma.

Art. 56. Oprócz dni ogłoszonych, wójt gminy może zwołać sąd w każdym innym czasie, jeżeli tego nagła zajdzie potrzeba.

Art. 57. Sąd gminny wchodzi w rozpoznanie spraw i sporów nie inaczej jak na zadanie powoda. W sądeniu atoli wykroczeń wchodzi on:

a) na zaskarzenie pokrzywdzonego, rodziców jego, lub opiekuna, jeśli pokrzywdzony jest małoletnim lub zostaje pod opieką.

b) na wezwanie wójta gminy lub sołtysa.

Art. 58. Wszelkie sprawy w sądzie gminnym odbywają się ustnie.

Art. 59. W sprawach o wykroczenia w razie uznanej przez sąd niedostateczności zeznań osób implikowanych, sąd może sam odbyć śledztwo dla wyjaśnienia wątpliwych okoliczności, atoli w obecności dwóch lub więcej świadków z miejscowych gospodarzy do tego przybranych. W sprawach cywilnych sąd nie inaczej przystępuje do rewizyi miejscowości przy świadkach i w ogóle do sprawdzenia dokumentów, jak tylko na wyraźne żądanie stron.

Art. 60. Przy rozpoznaniu sporu do sądu gminnego wniesionego sędziowie po wysłuchaniu stron starają się nakłonić ich do pojednania. Jeśli strony pojednają się, to powinny objawić zaraz sądowi, co która ustępuje, jakie daje drugiej wynagrodzenie, i w jaki sposób zadośćuczynienie ma nastąpić. Jeśli strony się nie pojednają, to sąd rozstrzygnie spór na zasadzie umów i zobowiązań na piśmie, jeśli takowe między spór wiodącymi były zawarte, lub według miejscowych zwyczajów i zasad między włościanami zachowywanych, jeśli żadnych zobowiązań piśmiennych nie było. Tak warunki pojednania, jako też treść zapadłych wyroków sądu gminnego zapisują się do księgi w sądzie zaprowadzonej z wymienieniem imion i nazwisk stron spór wiodących lub pojednanych. Sprawy raz pojednane wznawiane już być nie mogą.

Art. 61. Po rozsądzeniu sprawy o wykroczenie zapisuje się do księgi, w poprzedzającym artykule 60 wspomnianej, imię i nazwisko osądzonego, rodzaj wykroczenia i wysokość kary na niego wymierzonej.

Art. 62. Wyroki sądu gminnego tak w sprawach cywilnych, jako też i za wykroczenia przez wójta gminy lub sołtysów, a w tym ostatnim razie pod nadzorem wójta i pod wspólną ich odpowiedzialnością wykonywane być mają. (C. d. n.)

Rosya.

Journal de St. Petersbourg z dn. 3. (15.) marca pisze: „Niektóre dzienniki zagraniczne z przesadą wskazują łatwowierności publicznej na bliskie odnowienie świętego przymierza. Wywołując to wspomnienie z innych czasów wyraźnie nie mają na widoku oświadczenia z września 1815 r., oświadczenia zasad stawiających pod opieką myśli chrześcijańskiej, prawa i wzajemne zobowiązania monarchów i ludów. Pod tą nazwą wskazują one to, co później nazwano ligą monarchów przeciwko swobodzie ludów, albo koalicją Europy przeciwko jednemu wielkiemu mocarstwu. Łatwo zrozumieć cel tego anachronizmu; można w nim tylko widzieć knowanie stronnictwa, które na swym sztandarze zapisało przewrót w Europie, które działając to w cieniu, to w jasny dzień, nie cofając się przed żadnym środkiem, nawet najbardziej potępianym, zasiało wszędzie nieufność, nienawiść, bunt i wojnę, zawichrzyło społeczeństwo, przerwało rozwój interesów materialnych, i ciąży na wszystkich państwach przez niszczące uzbrojenia. Opinia doskonale zna znakomite czyny tego stronnictwa. Nie jest jej obcem ani to, co ono dokonało, ani to, co zamysła. Może go sądzić z jego czynów, i nie da się podejść. Jedyne święte przymierze teraz możliwe jest przymierze pokoju, postępu i ogólnej pomysłowości. Rosya wszedłszy na drogę, na którą ją powołało wezwanie jej Monarchy, a potrzebując spokoju dla ukończenia dzieła reform, nie będzie ostatnią w zajęciu miejsca w tem porozumieniu. Ale to święte przymierze nie grozi nikomu i nie wyłącza nikogo, jak tylko intrygantów żyjących w bezładzie i będących największymi nieprzyjaciółmi swobody, dobrobytu moralnego i materialnej pomysłowości ludów.“

